

Justitsministeren (*Hans Hækkerup*): Jeg skal i denne omgang lade den advarende baggrundsmusik og de seks ligge.

Efter min erklæring i det høje ting den 29. august om, at der ikke af politiet udøves nogen form for censurvirkosomhed, har dagbladet *Information* beskyldt mig for at have givet folketinget urigtige oplysninger, og det er bl. a. denne påstand, der danner baggrund for biblioteksdirektør Allerslev-Jensens angreb på politiet.

Jeg vil derfor gerne redegøre for, hvad der er foretaget i anledning af *Informations* udtalelser.

Politiet har afhørt den boghandler, som til *Information* har sagt, at hvis han var i tvivl om en bog, ringede han bare til politiet og spurgte, og hvis politiet ikke kendte bogen, sendte han dem et eksemplar, og hørte han så ikke noget, var der intet i vejen med den.

Desværre kan denne boghandler ikke huske, hvad han nøjagtigt har sagt til *Information*. Han mener at have givet udtryk for, at han var blevet venligt behandlet af politiet under en sag imod ham om salg af pornografisk litteratur, og at den politimand, der behandlede sagen, havde sagt til ham, at han altid kunne spørge, hvis han var i tvivl om en bog. Han har imidlertid aldrig benyttet sig af dette tilbud og kan derfor ikke have udtalt sig til *Information* om, at han havde sendt bøger til politiet til gennemsyn. Politiet har hos ham kun fået udleveret 3 bøger til brug under den verserende sag, i hvilken der nu er truffet bestemmelse om tiltale imod ham for overtrædelse af straffelovens § 234.

Den pågældende politiassistent har oplyst, at han på forespørgsel af journalisten har udtalt, at en boghandler, som er i tvivl, når som helst kan bringe bøger til politiet, men han kan kun bringe bøger til gennemsyn til bøger, om hvilke politiet, fordi der foreligger dom eller tiltalefrafald, ved, om de lovligt kan sælges eller ej. Om bøger, politiet ikke kender, udtaler man sig aldrig.

Sådanne oplysninger fra politiet kan på ingen måde karakteriseres som konsultativ censur.

Information skrev endvidere, at en direktør i et bogimporterselskab til bladet havde udtalt, at man efter forhandling med poli-

tiet havde udsendt en liste over bøger, som man ikke ville forhandle, og at denne liste også omfattede bøger, som ikke ved dom eller tiltalefrafald var anset for utugtige.

Vedkommende direktør har til politirapport erklæret, at der ikke i hans udtalelser til *Information* skal lægges, at politiet har været medbestemmende ved udarbejdelsen af denne liste. Politiet har alene givet oplysning om titler på bøger, som var kendt utugtige ved dom eller tiltalefrafald. Her er der heller ikke tale om nogen konsultativ censur.

Biblioteksdirektøren har endvidere henvist til, at det fremgår af *Informations* referat af en samtale med en politiassistent, at denne har været rundt i en række boglader og givet venskabelige råd. Han skal have sagt, at man i al fordragelighed tog rundt til bogladerne.

Politiassistenten har oplyst, at samtalen ikke er korrekt refereret, og at han ikke har sagt, at politiet „i al fordragelighed tog rundt til bogladerne“. Politiet har alene rettet henvendelse til boghandlere som led i nødvendige politimæssige undersøgelser foranlediget af anmeldelser, eller når man i vinduesudstillinger bemærkede bøger, om hvilke man vidste, at de var kendt utugtige. Politiet har aldrig frarådet forhandling af bøger, medmindre det drejede sig om bøger, der ved dom eller tiltalefrafald var anset for utugtige eller også var omfattet af sigtelser i en sag mod den pågældende boghandler eller andre verserende sager.

Information har senere gjort gældende, at vedkommende politiassistent har godkendt bladets fremstilling. Politiassistenten har heroverfor bestridt, at han — som påstået — har bekræftet rigtigheden af den før nævnte boghandlers udtalelse om, at han kunne sende tvivlsomme bøger til bedømmelse hos politiet.

Biblioteksdirektøren har endvidere henvist til, at politiet i 1957 uden retskendelse beslaglagde 5-6 bøger hos en navngiven boghandler.

Om denne sag kan jeg oplyse følgende: den var et led i en sag, som også var rettet imod andre københavnske boghandlere. Under en afhøring den 7. september 1955, hvorunder vedkommende boghandler blev sigtet for overtrædelse af straffelovens §